

Censorformandskaberne

c/o Censorekretariatet

Mogens Gruelund

Dalgas Have 15

2000 Frederiksberg

Tlf. 38153288. E-mail: mgr.ls@cbs.dk

12. januar 2007

Sendes pr. e-mail og pr. traditionel post

Universitets- og Bygningsstyrelsen

Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling

Bredgade 43

1260 København K

De nedenfor anførte censorformandskaber har gennemgået de eksterne censorers beskikkelse, udpegning og funktion m.m. som beskrevet i udkastet af 14. december 2006 til lov om ændring af universitetsloven. Formandskaberne har i deres høringssvar valgt alene at forholde sig til de afsnit i lovforslagets § 18 b, stk. 2 og stk. 3 samt de tilhørende bemærkninger på siderne 14, 15 og 30, der vedrører dem.

Censorformandskaberne er tilfredse med, at lovforslaget lægger op til en:

- fastholdelse af de eksterne censorers medvirken til sikring af de studerendes retssikkerhed og prøvernes kvalitet gennem etablering af et censorkorps ledet af et censorformandskab på det enkelte universitet
- præcis formulering af formandskabets ansvar for fordelingen af de enkelte censuropgaver
- mulighed for etablering af landsdækkende censorkorps.

Efter vores opfattelse, baseret på mange års erfaring med censorvirksomhed, hviler den danske censorfunktion på to helt grundlæggende principper:

[1.] Uafhængighed af universiteterne. En landsdækkende funktion.

Ad 1: Uafhængigheden af universiteterne.

Censorformandskaberne har i henhold til den nuværende censorbekendtgørelse til opgave at sikre de studerendes retssikkerhed gennem en objektiv, uvildig vurdering. Dette formål er bl.a. blevet sikret gennem den ministerielle beskikkelse af censorerne.

Formandskaberne vil gerne udtrykke forståelse for, at ministeriet i forbindelse med planerne om udvidelse af universiteternes selvstyre ønsker at frasige sig opgaven med at beskikke censorerne. Men den foreslåede løsning må ud fra en retssikkerhedsmæssig betragtning anses som et klart tilbageskridt i relation til de studerendes retssikkerhed, idet den reelt ophæver censorernes uafhængighed af det enkelte universitet.

Censorformandskaberne har bemærket sig, at ministeren selv i bemærkningerne har betonet vigtigheden af censorernes uafhængighed af de universiteter, hvis resultater de er sat til at vurdere. Imidlertid foreslås det, at censorerne skal indstilles (det vil i realiteten sige udpeges) af et organ, der direkte er nedsat af universitetet selv. Hermed ville vi vende tilbage til situationen før 1993, med den risiko for vilkårlighed og sammenspisthed, den gamle ordning indebar.

Der må efter censorformandskabernes opfattelse intet steds kunne rejses mistanke om eksistensen af afhængighed eller andre former for interessefællesskab mellem universiteterne og de eksterne censorer, ligesom censorerne ikke i deres funktion som censorer skal kunne føle indskrænkninger i deres uafhængighed. For bl.a. studenterne skal det ligeledes være tydeligt, at der er forskel mellem interne censorer, der udpeges af universitetet, og de eksterne, beskikkede censorer. Dette er baggrunden for, at censorformandskaberne foreslår § 18 b stk. 3 formuleret således:

”Universiteterne beskikker censorer efter indstilling fra aftagerpaneler på baggrund af censorformandskabets anbefaling.”

Uafhængigheden er ikke til hinder for et tæt samarbejde med universiteterne i fællesskab eller med det enkelte universitet. Et samarbejde i forbindelse med beskikkelsen af censorer og om rapporteringen vedrørende den løbende virksomhed er en forudsætning for en frugtbar dialog. I alle vore censorkorps har et sådant tæt samarbejde fundet sted i mange år. Censorformandskaberne vil således også være rede til en dialog med de kommende aftagerpaneler vedrørende alle relevante forhold.

Ad 2: Censorkorpsets landsdækkende virksomhed.

Et væsentligt grundlag for retssikkerheden for de studerende - og sikkerhed for aftagerne for ensartede bedømmelser ved forskellige universiteter - er, at der fastholdes et regelsæt om landsdækkende censorkorps. Formandskaberne stiller sig helt uforstående over for, at man tilsyneladende ønsker at vende tilbage til situationen fra før 1993.

Det er for både studerende, universiteterne, aftagere og samfund helt afgørende, at der ikke er forskel på, hvordan bedømmelsen af kandidaterne sker på landsbasis. Universiteterne er og skal være forskellige i deres akademiske tilgang til uddannelserne, men denne forskellighed må ikke føre til mistanke om forskellighed mellem bedømmelserne af eksamensopgaver. Samme præstation i forhold til samme eksamenskrav skal give samme karakter, uanset ved hvilket universitet prøven gennemføres.

Det er derfor overordentlig vigtigt, at landsdækkende censorkorps for ens eller beslægtede uddannelser fastholdes. Samfundet, aftagerne og brugerne skal have sikkerhed for, at en jurist, en læge, en økonom osv. er bedømt efter ensartede kriterier, uanset ved hvilket universitet vedkommende er uddannet. Et rotationsprincip blandt censorerne, som det i stigende grad i de senere år er blevet praktiseret, er for eksempel et effektivt redskab til, at alle kandidater inden for samme eller næsten identiske fag får den ensartede og fair bedømmelse, som de har krav på. Derfor foreslår censorformandskaberne bemærkningerne i § 14 b, stk. 3 fjerde og femte afsnit ændret til:

Efter forslaget opretter universitetet sit eget eksterne censorkorps for samme eller beslægtede uddannelser. Såfremt samme eller beslægtede uddannelser udbydes ved flere universiteter, opretter universiteterne et fælles censorkorps. De eksterne censorer beskikkes af universitetet(erne) men efter indstilling fra aftagerpanelet(erne) på baggrund af censorformandskabernes anbefaling. Indstilling af censorer til fælles censorkorps skal ske enten i samarbejde med aftagerpaneler ved andre universiteter eller ved, at universitetet nedsætter aftagerpaneler i fællesskab med et eller flere universiteter.

Blandt de eksterne censorer vælges et censorformandskab, der får til opgave at fordele censuropgaverne blandt censorerne i korpset og via aftagerpanelerne at indberette til universitetet eller universiteterne, hvis censorkorpset er fælles for uddannelser ved flere universiteter. I konkrete sager vedrørende forhold på et enkelt universitet kan indberetning ske direkte til det enkelte universitet.

Censorernes medvirken ved kvalitetssikring og -udvikling.

Den nugældende universitetslov fokuserer på sikringen af uddannelsernes kvalitet nu og i fremtiden.

Vi betragter kvalitetsudviklingsarbejde som en fortløbende og opfølgende proces, som censorerne længe har deltaget i. Censorers arbejdsmæssige baggrund og regelmæssige deltagelse i eksaminer indebærer, at de naturligt kan følge med i, hvordan uddannelserne udvikler sig, og hvordan de forholder sig til det af censorerne kendte arbejdsmarked. Samtidig vil en videreførelse af censorernes indberetninger indebære, at det over for universiteterne er muligt at følge op på forslag til kvalitetsforbedringer. Censorformandskaberne skal derfor kraftigt anbefale, at universiteterne og de kommende aftagerpaneler også i de kommende år drager nytte af en dialog med censorerne om kvalitet og kvalitetsudvikling. I § 18 b, stk. 2 foreslår censorformandskaberne derfor følgende indhold:

”Universitetet sikrer dialog mellem aftagerpanelet, censorkorpset og universitetet om uddannelsernes kvalitet og relevans for samfundet og inddrager aftagerpaneler og censorkorps ved udvikling af nye og eksisterende uddannelser samt ved udvikling af nye undervisnings- og eksamensformer.”

De andre punkter, der er omtalt i § 18, stk. 2 – 4 af relevans for censorerne, ser censorformandskaberne frem til at drøfte i forbindelse med udarbejdelsen af censorbekendtgørelsen.

Med venlig hilsen

Mogens Gruelund

på vegne af nedenstående censorformandskaber:

Det erhvervsproglige censorformandskab

Ivan Sørensen

Det erhvervsøkonomiske censorformandskab

Andreas Nicolaisen

Det økonomiske censorformandskab:

Hans Ejvind Hansen

Censorformandskaberne for uddannelserne på KVL

(3 censorformandskaber)

Per Steen

Censorformandskaberne for ingeniøruddannelserne

(6 censorformandskaber)

Michael Vaag

Censorformandskabet for lægeuddannelsen

Fritz Schönau Jørgensen

Censorformandskabet for uddannelserne på DFU

Bo Kreilgaard

Censorformandskabet for teologi

Lars Ole Gjesing

Censorformandskabet for geografi

Erik Engberg Olsen

Censorformandskabet for historie

Margit Grove

Censorformandskabet for engelsk

Per Knudsen

Censorformandskabet for spansk

Peter Rohde Jensen

Censorformandskabet for filosofi

Søren Harnow Klausen

Censorformandskabet for fransk

Lars Damkjær

Censorformandskabet for dansk

Per Seeberg Friis

Censorformandskabet for litteraturvidenskab

Torben Ditlevsen

Censorformandskabet for statskundskab

Jesper Maarbjerg

Censorformandskabet for kemi

Ole Hammerich

Censorformandskabet for matematik

Hans J. Munkholm

Censorformandskabet for biologi og biokemi

Hans-Henrik Schierup

Censorformandskabet for odontologi

Olav J. Bergmann

Censorformandskabet for informationsvidenskab og inter-
aktive medier

Jesper Simonsen

Censorformandskabet for idræt

Hans Bonde

Censorformandskabet for datalogi

Michael Schwartzbach

Censorformandskabet for fysik	Per Morgen
Censorformandskabet for musik	Bjarne Mørup
Censorformandskabet for sociologi	Hans Kristensen
Censorformandskabet for kunsthistorie	Hanne Abildgaard
Censorformandskabet for forvaltning	Jens Erik Steenstrup
Censorformandskabet for tysk	Ole Lauridsen
Censorformandskabet for Afrika-studier	Jens Erik Steenstrup
Censorformandskabet for antropologi	Finn Kjær Jensen og Kristoffer Brik Bertelsen
Censorformandskabet for de samfundsvidenskabelige basisuddannelser på RUC og AAU	Henning Bender
Censorformandskabet for geologi	Bjørn Buchardt Westergaard
Censorformandskabet for religionsvidenskab	Johannes Iversen
Censorformandskabet for semitisk og tyrkisk c.c. Rektorkollegiet og rektorerne på universiteterne	Stig T. Rasmussen